

מסורת הש"ס

(א) [שבת ד. לו. ב"ק ע.].
(ב) נדפדפו שלש רשויות.
(ג) וי"י מרה"ס ש"י.
(ד) [שבת ז. טז.].
(ה) [שבת ז. טז.].
(ו) נדפדפו ויפלו וכל.
(ז) [שבת ד. טז.].
(ח) נדפדפו ויפלו ויגרשו.
(ט) נדפדפו ויפלו ויגרשו.
(י) [שבת ד. טז.].
(יא) [שבת ד. טז.].
(יב) [שבת ד. טז.].
(יג) [שבת ד. טז.].
(יד) [שבת ד. טז.].
(טו) [שבת ד. טז.].
(טז) [שבת ד. טז.].
(יז) [שבת ד. טז.].
(יח) [שבת ד. טז.].
(יט) [שבת ד. טז.].
(כ) [שבת ד. טז.].

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
דמיא. הספד הוואל וקלט
באורה של רשות הכרס
כמי שהונחה במוקד הא
והע"ג דלא נח (שבת ד. טז.).
הורק מרשות לרשות כיון
שקלטו האור מחייב משום
שבת דיון דסופו לנח
כמונה דמי. (ב"ק ע.).
דאשלה מקום. בתלוי
לקות זו גט. דלשלה
השאלה (לעזר נח). ענין
קנה. סמיה אין רחב ד'
דוק. מרה"ס נח על גביו.
חייב. כמונה ע"ג קרקע
דלא בני הנחה על גבי
מקום ד' צרה"י (שבת ד. טז.).

מוסף תוספות

א. שאין מקור. מוס' ב"ק
ע ע"ג ד"ה כמאן: [דהא]
הא החצר איירי דאינה
מקורה. רש"י ב. אפילו
בלא מחיצות כלל. מוס'
ב"ק ג. טז. ולא איפשר
לכצלת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
ולא חמירין לא קפיד דמי מקומות לא
מושלי. משום דמייתי עלה ראייה מממתי'
נקט. ר"ש הכא: הא כדאיסא והא
כדאיסא. רישא בגג דידה וחצר ידידה
ובענין אור הגג: סיפא בגג ידידה
וחצר ידידה. (י) מייגרשא באור חצר אצל
אי תריייה ידידה ואשלה מקום אימא
לך דלא קפיד: שלש מדות בגיטין.
חלוקות מדין שאר איסורין: בני מילי.
דפליגי רבנן: והא דלמחר רב חסדא
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחיצת החצר:
דוק. מרה"ר: ונה על גביו חייב.
דהוא לא הנחה צרה"י שאור רה"י
עולה עד לרקיע אע"ג דאור רשות
הרבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
במס' שבת (דף טז. א.). בני מילי. דהוי
כמונה לארץ לענין שבת: אצל. אצל. אצל
היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
המחיצות אינה מגורשת שאין סופו לנח
לארץ דרמי ליה זיקא חוץ למחיצות
וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
הוא דומיא דידה והא לא מיינער:
והא

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א.

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אושעיא דלמחר לעיל (ע"א) אפילו היא
צטברא וחצרה צליפורי האי עומדת היינו כמי שעומדת
כלומר כגון שמשמרת כדמשי לעיל אעומדת בחוץ ביתה או בחוץ
חצרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג דידה מייירי שעומדת
צטברא דלמחר לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עורפ' **ע"א העליונות.** דמיר שאל
מרשות גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
מועיל העורפות מ"מ כשזרקו מעל
המעקה לא מנער כנגד הגג וי"ל דכיון
דשלש מחיצות עורפות חשיב משמרת
ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי
כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועורפות
המחיצות גם (י) רביעית מצד זה ומצד זה
וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צלמא
אי נמי כשהגג עומד בצלמא החצר ולא
מן הצד ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
זד וא"ת דלמרינן במרובה (ב"ק דף ע. א.)
באומר זרוק גניבתך לחצרי ותיקני לי
חצרי גניבתך דלמרינן שבת ואיסור
(י) גניבה צלמא כחצרי ותיקני צלמא
והא לענין שבת מייחיד אפילו למעלה
מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
תוך המחיצות דרשיי עולה עד לרקיע
ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות
וי"ל דמייירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
המחיצות: **במאן רבני דאמר**
קלוטה כמי שהונחה דמיא. מיהא
דנקט רבי דלא איירי אלא צרשות היחיד
מקורה משום דביתא כמאן דלמלא דמיא
כדלמרינן צריש שבת (דף ה.) ודר"ע
הוה ליה למינקט דלמית ליה קלוטה כמי
שהונחה דמיא אפילו צרה"ר (י) ונראה
דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי
לאו משום קירוי אלא משום דלמית
אית ליה דכמאן דלמית דמיא ולחכי
קאמר כמאן כרבי דכר"ע לא מיתוקמא
מדמלכרת מחיצות החיצונות עורפות
ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
אפילו צרה"ר (י) אלא דלא כרבי מוקמת
לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
זה יכול להיות טעמא דרבי משום
קירוי כדלמרינן שבת (י):

דרך עזריה אינה מגורשת מ"מ
מעיקרא לא צריכא קא. ולא
דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף
י.) זרק ארנקי צפתא זה וילא צפתא
אחרת מהו אור שאין סופו לנח כמונה
דמי או לא? הכא דבדכך עלייה (י) דומה
כל כך שיהא עומד לנח אי נמי התם
צבית מקורה דומה יותר עומד לנח:
והא

וזרקו לה כיון שישא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
דידה וחצר דידיה אמאי מגורשת? אלא בגג דידיה וחצר דידיה רישא בגג דידיה
וחצר דידיה סיפא בגג דידיה וחצר דידיה אלא לאו? דאושלה מקום דחד
מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא
הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג דידיה וחצר דידיה סיפא בגג דידיה
וחצר דידיה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה בני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מיינער והא (י) דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע בני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה מיינער
והא

וחצר דידיה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה בני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מיינער והא (י) דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע בני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יראה מיינער
והא

עין משפט נר מצוה

בש א מיי פ"ה מהל'
גירושין הל' ג סמג
ענין 5 טו"ש"ע ח"ע סימן
קלט ספק ד:
ל ב מיי שם הלכה ד
טו"ש"ע שם ספק ו:
לא ג ד מיי שם הלכה ג
טו"ש"ע שם ספק ד:
לב ה ד מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ו:
לז ז ד מיי שם טו"ש"ע
שם ספק ד:
לד ט מיי שם הלכה ד
טו"ש"ע שם ספק ו:
לה י מיי פ"ד מהל'
שבת הלכה ז סמג
לאוין ט"ד טו"ש"ע ח"ח
סימן שמה ספק ה:
לו כ מיי פ"ה מהלכות
גירושין הלכה ו סמג
ענין 5 טו"ש"ע ח"ע סימן
קלט ספק ו:

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
על ראש הגג וכו' והא לא
מיינער פ"ה דאפילו דיקא
ואמרת ליה לברא ואמאי
קמתי כיון שהגיע לאור
הגג ואע"ג דלא נח אם
נשרף או נמחק היא
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל בגג שיש לו
מעקה עסקין עולה בר
מנשה משימה דאבימי
אמר הכא בפחות מג'
סמוך לגג עסקין וכל
פחות מג' סמוך לגג כגג
דמי: הוא מלמעלה וכו'
פ"ה רישא בגג דידה וחצר
דידיה סיפא בגג דידיה
וחצר דידיה: והא לא
מיינער פירוש דקס"ד
שהגג גבוה מחומות החצר
דאחי זיקא ושרי ליה
לברא ויחייב תני כיון
שישא מרשות הגג ונמחק
או נשרף קודם שינוח
באורי החצר הרי זו
מגורשת אמר רב יהודה
אמר שמואל כגון שהיו
מחיצות התחתונות
עורפות על העליונות וכי
נפיק מאורי הגג מיד מגיע
לתוך מחיצות החצר:

(א) כ"ל פ"י דלמי זיקא ושרי
ליה לצלמי וכו'.